

Nr 255.

Av herr **Pauli**, om rätt för adjunkten vid Vasa realskola i Stockholm Birger Rosén att för erhållande av ålderstillägg tillgodoräkna sig viss tjänstgöring.

I min motion nr 168 har jag påpekat, att genom de åtgärder, som de statliga myndigheterna under de 3 senaste åren vidtagit, vissa läroverkslärare beträffande lönetur ha kommit att bli oförtjänt lidande. Den främsta orsaken därtill är den författningstolkning, som skolöverstyrelsen började tillämpa fr. o. m. årsskiftet 1930—1931. Trots de tilläggsbestämmelser till kungörelsen den 15 juni 1922 (nr 373), som tillkommo genom Kungl. Maj:ts proposition nr 52 till 1932 års riksdag, och som för övrigt ej inneburo någon ny förmån för läroverkslärare jämfört med tidigare förhållanden, har det ej kunnat undvikas, att enstaka läroverkslärare fått vidkännas konsekvenser, som ej torde hava varit av riksdagen avsedda.

Det speciella fall, som framfördes i motion nr 168, har föranlett Kungl. Maj:t att ingå med proposition (nr 117) till innevarande års riksdag. I propositionen hemställes, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att den omständigheten, att adjunkten F. V. Arfwidsson vårterminen 1929 tjänstgjort som timlärare med partiell tjänstgöring (3 veckotimmar) icke må utesluta rätt för honom att för erhållande av ålderstillägg tillgodoräkna sin före sagda vårtermin fullgjorda tjänstgöring i statens tjänst (9 $\frac{1}{2}$ år).

Med anledning av nämnda Kungl. Maj:ts proposition får jag i föreliggande motion hemställa om riksdagens prövning av ett annat likartat fall. Adjunkten vid Vasa realskola i Stockholm fil. dr Birger Rosén har fått en sin ansökan om uppflyttning i andra lönegraden avslagen av skolöverstyrelsen på grund av ett avbrott i hans tjänstgöring 3 mars—15 april 1930 för genomgående av en för filosofie licentiatexamen obligatorisk kurs. Kursen, som bestod i laboratoriearbete och föreläsningar, kunde endast fullgöras vid universitetet och vederbörande universitetslärare (professor Sven Ekman i Uppsala) ansåg sig ej kunna ge dispens från densamma. Enär adjunkt Rosén då var lärare vid folkskoleseminariet i Linköping, var ledighet från tjänsten under den tid kursen pågick ofrånkomlig. Därigenom får han ej för erhållande av ålderstillägg tillgodoräkna den tid av 8 år och 8 månader, under vilken han tjänstgjort som icke-ordinarie lärare i statens tjänst före nämnda avbrott. Då han utnämndes till adjunkt från den 1 juni 1932, får han över huvud taget ej för ålderstillägg tillgodoräkna sig någon tid av de 11 år, under vilka han tjänstgjort som extra ordinarie lärare, enär ytterligare 3 års tjänst skulle ha

fordrats, innan han ånyo såsom extraordinarie hade fått börja räkna tjänstår för lönetur. Nämda avbrott för studier uppgår till 6 veckor + 1 dag.

Skolöverstyrelsen har i skrivelse till Kungl. Maj:t den 9 februari 1933 tagit ställning till föreliggande fall:

»Överstyrelsen har emellertid icke kunnat undgå att finna föreliggande fall i särskild grad ömmande. Den sex veckors ledighet för studier, som sökanden åtnjutit, har, såsom framgår av de av sökanden företedda intygen, varit oundgängligen nödvändig för deltagande i en för filosofie licentiatexamen obligatorisk kurs, och att sökanden, som icke ägde kännedom om de verkningar i lönetursavseende, ifrågavarande avbrott i hans anställning skulle komma att medföra, på grund av sagda avbrott skulle förlora rätten att i och för lönetur tillgodoräkna icke mindre än nära (11—3=) 8 år, kan överstyrelsen icke finna förenligt med billighetens krav.

Härtill kommer, att sökanden, som numera, utan ytterligare ledighet från sin lärartjänst, avlagt både filosofie licentiatexamen och disputationsprov, genom ifrågavarande ledighet blivit i stånd att bidra till förverkligandet av det syfte, som bestämmelserna i punkt 6 av meranämnda nådiga kungörelse den 28 juli 1932, nr 379, torde hava avsett att vinna, nämligen att åstadkomma en välbehörlig ökning i antalet lektorskompetenta lärare. Att sökanden därvid för sin del varit i det oundgängligaste behovet av ledighet under ett tidigare skede av studierna än det i sagda kungörelse beräknade, lär ur det allmännas synpunkt helt sakna betydelse. Denna omständighet synes överstyrelsen utgöra en ytterligare anledning till att lönetursrätt i förevarande fall tillerkännes sökanden för den före det berörda avbrottet i anställningen liggande tiden. Helst skulle överstyrelsen vilja ånyo hemställa om åtgärders vidtagande för att ifrågavarande lönetursbestämmelser ändras på sätt överstyrelsen föreslagit i förutnämnda underdåniga skrivelse den 19 oktober 1931.» I fortsättningen anför överstyrelsen, att »då nu förevaande fall torde vara tämligen enastående, synes en individuell behandling av frågan vara påkallad» etc.

Då något förslag om komplettering av författningen ej föreligger, och då riksdagens medgivande i detta fall torde vara nödvändigt, tillåter jag mig hemställa,

att riksdagen måtte medgiva adjunkten vid Vasa realskola i Stockholm Birger Rosén rätt att för ålders-tillägg såsom adjunkt tillgodoräkna även den tjänstgöring i statens tjänst, som han fullgjort före den 3 mars 1930.

Stockholm den 3 mars 1933.

Ivan Pauli.